

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. května 2020, v senátě složeném z předsedkyně senátu, JUDr. Daniely Reifové a soudců Marie Průšové a JUDr. Miloslava Tomana,

takto:

Obžalovaný

L. Š., narozený v , trvale bytem nám. , zde i adresa pro účely doručování,

je vinen, že

dne 13. 10. 2018 v přesněji blíže nezjištěné době od 19.05 hodin do 20.30 hodin v Praze 2 na křižovatce ulic Uruguayská a Varšavská obviněný L. Š. jakožto strážník Městské policie hl. m. Prahy zastavil osobní motorové vozidlo řízené obviněným A. F. a to poté, co se tento dopustil přestupku v dopravě podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích v účinném znění, neboť i přes svislé dopravní značení C2d Příkázaný směr jízdy přímo a vpravo odbočil z ulice Francouzská ve směru jízdy k náměstí Míru vlevo do ulice Uruguayská, na což byl obviněným Š. upozorněn s tím, že za tento přestupek v dopravě může dostat pokutu až 2.000,-Kč, následně však veden úmyslem se obohatit a vykonat pravomoc strážníka obecní policie v rozporu se svými povinnostmi plynoucími z tohoto postavení, obviněný Š. obviněnému F. sdělil, že se mu nechce vypisovat blok na pokutu a že za 500,-Kč takzvaně na kafe pro kolegy budou tvrzené záznamy o přestupku smazány, čímž naznačil zatajení přestupku, s čímž obviněný F. souhlasil, a za těchto podmínek, přestože si byl vědom toho, že požadovaná částka je odměnou pro strážníka, který tak vykoná své povinnosti v rozporu se zákonem, nikoliv řádně udělenou pokutou za spáchání přestupku v dopravě, veden úmyslem se vyhnout přísnějšímu postihu za spáchaný přestupek, obviněnému Š. předal požadovaných 500,-Kč, aniž by mu obviněný Š. v rozporu s § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich v účinném znění vystavil příkazový blok na pokutu na místě zaplacenou s údaji o přestupku, v důsledku tohoto jednání obviněného Š. tak nebyl přestupek v dopravě, jehož se obviněný F. dopustil, řádně vyřízen, nebyl o něm proveden

žádný záznam a nebyly učiněny žádné jiné kroky k jeho řádnému vyřízení, a tímto jednáním obviněný Š. [redacted] úmyslně porušil povinnosti plynoucí pro něj jednak z § 1 ve spojení s § 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii v účinném znění, tj. povinnost se jakožto příslušník obecní policie podílet na dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích a odhalovat přestupky, jejichž projednávání je v působnosti obce, jednak porušil povinnosti pro něho plynoucí z § 2 odst. 1, odst. 2, odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu v účinném znění, neboť v daném vztahu by v rámci příkazního řízení vystupoval jako správní orgán, a to povinnosti postupovat v souladu se zákonem a uplatňovat pravomoc jen k účelům, ke kterému mu byla svěřena a jen v rozsahu, v jakém mu byla svěřena tak, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, jakož i povinnost podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu v účinném znění, tj. povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věc, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí, čímž obviněný Š. [redacted] zabránil spravedlivému a zákonnému potrestání osoby, která se dopustila přestupku v dopravě,

tedy

jednak sám, v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu, pro sebe žádal úplatek, a spáchal takový čin jako úřední osoba,

jednak jako úřední osoba, která v úmyslu opatřit sobě neoprávněný prospěch, vykonal svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

čímž spáchal

zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 2, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 331 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest ve výši 5 000,00 Kč**.

Podle § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se tento peněžitý trest ukládá ve **20ti denních sazbách po 250,00 Kč**.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by tento trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání **2 (dvou) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se dále ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce, povolání a zaměstnání v jakékoli složce ozbrojených sil, bezpečnostního sboru, obecní policie či správního orgánu na dobu **5 (pěti) roků**.

Podle § 129 odst. 2 tr. ř. tento rozsudek neobsahuje písemné odůvodnění, neboť, po jeho vyhlášení, se obžalovaný vzdal práva odvolání i za osoby oprávněné a státní zástupkyně ve lhůtě, stanovené předsedkyní senátu a prohlásili, že netrvají na vyhotovení písemného odůvodnění.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Horáčková

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Obvodního soudu pro Prahu 2, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. O podaném odvolání bude rozhodovat Městský soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Obvodního soudu pro Prahu 2 podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdo se ho výslovně vzdali.

Praha 14. května 2020

JUDr. Daniela Reifová, v. r.
samosoudkyně